

та Отишелъ при жена та, и начналъ да я принуждава
 на любовь. Жена та же, цѣломудренна сбытъ и раздѣ-
 мна, рекла царю: О царю! раба самъ твоей державѣ, и
 на твое то покелѣніе готова самъ да исполнишъ твое
 то желаніе, Обаче молимъ тѣ перво да направиши мое
 то прошеніе, и това продумавши, дала мѣ єдна книга,
 коѧ то поучбала за цѣломудріе, и какъ да Отвѣгнѣва
 человѣкъ Отъ гнѣснавы тѣ и безсловесны тѣ Охоты. По-
 слѣ мѣ рекла: прочети молимъ тѣ, царю, и разумѣй
 Отъ таѧ книга, какъ требе царїе тѣ, да владѣватъ и да
 управляватъ и да се пазатъ Отъ блудъ и прелюводѣ-
 ніе, и Отъ сѣкое зло; и какъ требе да са цѣломудренни
 и праведни и Отъ сѣкоѧ лѣкава кещь оудаллавающіяся;
 и тако царь Отишелъ Отъ неѧ посрѣменъ. Перстень мѣ
 Обаче, не знамъ какъ, падналъ тамо Отъ рѣка та мѣ:
 но нити го Онъ оусетилъ, като падналъ Отъ рѣка мѣ, нити
 го жена та нашла. Езрнавши же мужъ отъ служба та, и
 сѣдлавши на Одрѣ, нашелъ перстень, и позналъ го, защо є
 царскій перстень. И абиء начналъ да мысли и да се оувѣра-
 вѣ, защо є царь былъ при жена мѣ, и оуплашилъ тол-
 кѣ, што несмѣвалъ Отъ тога въ слѣдѹщее да вѣде сосѣ
 жена си, причина та Обаче не казалъ на жена си,
 но само молчалъ, и чекалъ да види послѣдствіе то.
 Жена та же глядающи Отвращеніе мужа своего, Отишилъ
 при баща си и майка си, и казала имъ подробно сич-
 ко то, што то и се приложи. Они же разумѣвшѣ при-
 чина та на мѣжево то Отвращеніе, абиء Отишли при ца-
 ря, и выкнали зета си на судѣ, и рекли: О царю,
 єдна нива неработена наша дѣдохме томѹвъа человѣкъ,
 и я работи многъ времѧ: сега Обаче престанавши Отъ
 нѣвраженіе да я работи, за тѣрне пакъ, какво то